. येतः पास्त्रसर्वेषद्भाषः। शुक्षतेखंबवेखानां बच्चचन्नु ततः परस् । धंक्ताराणाञ्च सर्वेमां वज्रणञ्चाल कीर्त्तितम् । पचत्वादितियीनाच कलाः सप्त च की-क्तिताः। षष्टमाद्याः त्रेयकत्याः वैचावे पर्वेषि स्टताः। धैने च कामती भिद्धाः धीरे चान्यकथाचयः । प्रति सर्गाञ्चयं प्रवाद्मानाच्यानसमास्त्रितम् । प्रराचछोपः संज्ञारसिक्तं धर्वे पञ्चमभृ। समुपञ्चलु पूर्वेसिन् अ ञ्चाणो महिमाधिकः"। दितीयहतीयद्ववेषञ्चमपर्वस "धर्म कामे च मोचे हा विष्णोचापि चिवस च । दि-तीये च हतीये च सीरी वर्णचतुल्ये । । प्रतिसर्गा-द्भव त्यान्त्यं प्रोक्तं सर्वक्याचितम् । एतत् अविध्यं निर्दिष्टं पर्वे व्यासेन धीमता। चतुर्देशसङ्ग्तु पुराखं परिकोत्तितम्। अविष्यं सर्वदेवानां सास्यं यत प्रकी तिंतम्। गुजानां तारतभ्येन समं अञ्चिति हि श्रुतः । तत्रमे बश्रुतिः । तिल्लिखाना त यो ददात् पौषां विदान् विमत्बरः। गुड्धेत्युतं देमक्लमात्यविम्-भयै:। बाचक पुंत्रकचापि पूलवित्या विधानतः। गन्दादौभी न्वभक्त च नाला नीराजनादिक मृ । यो वै जितेन्द्रियो भूला सोपबाधः समाश्वितः। अध वा बो नरो भक्ता बीर्क वेच्छ्व्याद्वि। स सक्तः पातकै चौरैः प्रयाति अञ्चाषः पद्म् । योऽप्यसुक्रमणीमेतां भविष्रम् निक्षिताम्। पठेदा प्रथ्यात्रती सिक्तम्किञ्च विन्दतः । ४(चाबता) क्लमेरे राजनिः। तानं ५ जले निष्वटुः। अविध्यस्यञ्च वसंमानप्रागभाववृतियोगित्व-निति नैयाविकाः पदार्थेख धनागतावस्याभेद इति सांख्यादेयः । अष्टरिवंशपर्वभेदे नः।

भ विष्यदाश्चिष ए॰ "सत्यं अवीमि न त्यं मां हसुं वनुभ ! चप्यसि | व्यत्यपुत्वनसंत्रान्तवाश्चारक्षेत्र चक्रण । बोऽयं मविष्यदावेषः प्रागेवातिषत्रिनी । बदाचिद्यराधोऽस्य भाषीत्येषमस्त्य वर्षे । जाव्या-दशीक्षेत्र स्वशंबद्धारभेरे ।

भवीयस् ति श्वतिभयेन बद्धः बद्ध+रैयस्तृ बहोसीयो भूख वहाः पा भूराहेमः वेदे न रेसोपः। बद्धतरे छ शप्तशः

चोते त देवस्य देवारकोषः भूव दत्वेव।
भेट्य ति भू—कर्षार नि यत्। श्राविन ''खवश्राभव्ये भेट्य ति मृ—कर्षार नि यत्। श्राविन ''खवश्राभव्ये भेट्य खनवप्रकारकेति नैवधम्। (चाबता)र फलभेदे राजनि ''भव्यं खाद कवायाच्यं श्रृद्यसाख्य योधनम्। तदेव भक्षं दावनं गुक्याच्यं विवाप हम्"राजवः श्रेष्याच्यं भेदिः

श्यमे । बत्ये ह्योग्ये च नः। ७तइति विः। ८कमरक्के प्रः ध्रमजिपप्रत्यां १ व्यतद्यां च स्त्री मेदिः। ११रसभे हे ग्रद्धरः भष जक्तर्यद्धे स्वा॰परः चक्रः सेट्। भवति स्वभवीत्-स्रभाषीत् भष प्रंस्तो । भव-त्राच्ये । १ जक्ते हे ग्रद्धरत्ना । स्त्रियां ज्ञातित्यात्

भस्ता

डीष्। १सर्पेचीर्यां स्ती रत्नमा टाप्। भषनी पु॰ स्ती॰ भष-कुन्। तुक्त्र समरः। स्तियां ङीष्। भषण न भष-भावे खुट्। कुक्तुरशब्दे हेमच । भस दीप्ती खक अर्थ ने सक जु व्यर सेट्। वमस्ति। धमा-सीत् ध्यमसीत् बभास । वैद्कीऽयम् । भस भवाषे प॰ चक • सेट निवयट्ः। भवति अमा(भ) सीत् भसद् न॰ भव-चदि । १ जघने छज्ज्व । २ भाष्ट्र १ मासे च अजवने स्त्री मेदिः प्तारस्थ वस्त्रो इसने प्रवस्थादिः को॰ ७काले पुर्शनकार । पाठः । असन्त प्र• भर−वा॰ अन् । काचे विका॰ तब भवन द्रत्येष भसन्धि प्र ६ त । नचामभेदानां चन्याताको कालभेदे यथो त्रास् "बार्चेन्द्रपौक्यप्रधिक्यप्रानामन्त्याः पादाः भसन्त्यः । तद-यभेषाद्यपादो गण्डानं नाम कीस्य ते इश्वर । 'अञ्चे पाठ्ये वारेवतीन चलाषामन्या यत् धाँवरणाः नचल सम्बयो भवन्ति । तद्यभेषु तेषामञ्जेषाठ्ये हारेवतीन छ-त्राचासत्तरेषु मधामुखाश्चिनीनचलेखिलार्थः प्रथमचरची गण्डान नाम प्रसिद्धस्यते। यदायञ्चेषाच्ये हारेवती-नस्त्राणामन्तिमं घटिकादयं मधामूखाश्विनीनस्त्राणा-मादिमं घटिकादयमिति चतस्रोऽन्तरचटिका गर्जानम् । एतद्तिरिक्ती नच्चवसिन्धः पूर्वनच्चवान्वविकोत्तरनचवा-दिमचटिकेळान्तराज्यिति इत चन्द्रमण्डलप्रसन्देन च-टिकाः बार्बदयमिति चंचिताविद्वं तथापि खर्योत्तस स्तरः प्रामाग्यास चतिः । श्रयनैकवाक्यतार्थं पादगद्रः करनेत्रादिवदु दिसञ्जाताचकः । चटिका इत्यध्या-इार्य। तथा च दिसङ्घानिता अन्यशिकानचल-बन्धिः रङ्गः। २नज्ञत्योः बन्धिकाचे च तदानयनं वि॰ शि॰दर्शितं तच तिथिमिन्वयन्दे ११०० प्र॰ दशितम्। भसित न॰ भर−क्त । भक्ति ईम॰। [देवची यव्दर॰ | असूचन ए॰ भानि नचनाचि स्वयति स्वच-व्व । भस्ता स्त्री भव-दून्। श्वमंप्रसेविकायाम् वानियन्युचाणे अर्मनिर्मिते यन्त्र ने दे । (याता) अनरः । जिल्लात् डीष् ।

स्त्रेव मञ्हरता सार्वेक टाप न इत्त्रम्। भस्ता

कामलैं । ततः चल्कराः चतुर्ख्यां स । भव्हीर

दूरदेयादी लिंग